

θὲν ἐπὶ μόνῃ τῇ περιστάσει τῆς ὑπὸ τῶν Ἀράβων καὶ Περσῶν πολιορκίας τοῦ Βυζαντίου.

Μετὰ τὸ ἀνάγνωσμα, ὁ κ. Κ. Περδικίδης λαβὼν τὸν λόγον αἰτεῖται πληροφορίας περὶ τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν εἰσῆλθον εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἡ λέξις Οἶκος σημαίνουσα τὸ ποίημα, διότι ἐν τῇ ἀραβικῇ ἀκριδῶς ἡ λέξις αὕτη σημαίνει τὸ ποίημα, ἐξ ἧς παρέλαβον, φαίνεται, αὐτὴν οἱ Βυζαντινοὶ. Συμπεραίνει δ' ἐκ τούτου ὁ κ. Περδικίδης ὅτι ὁ ὕμνος ἐστὶ μεταγενέστερος τῆς ἐπὶ Ἡρακλείου πρώτης πολιορκίας. Ἐπίσης παρατηρεῖ ὁ κ. Περδικίδης ὅτι ἡ φράσις πυρὸς κάμινον σβέσσασα φανεροὶ ἐπίσης τοῦτο, διότι τότε ἡ κάμινος τοῦ πυρὸς τῆς πυρολατρείας οὐπω εἶχε σβεσθῆ.

Ὁ κ. Παράνικας ἀπαντῶν λέγει, ὅτι ἡ λέξις Οἶκος φέρεται παρὰ Ῥωμανῶ τῷ Μελωδῶ, σημαίνει δὲ τὸ ἐν αὐτῷ περιέχον τὸ ὄλον. Ἐπομένως οὐχὶ παρ' ἄλλων εἰσῆλθον ἡ λέξις, ἀλλ' οἱ ἄλλοι ἔλαβον αὐτὴν ἐκ τῆς ἑλληνικῆς. Περὶ δὲ τῆς φράσεως τοῦ πυρὸς τὴν κάμινον σβέσσασα λέγει ὅτι αὕτη ἀναφέρεται οὐχὶ εἰς κατάργησιν θρησκείας, ἀλλὰ εἰς τὴν ἵτταν τῶν πολεμίων, διότι ἀλληγορικῶς κεῖται.

Ὁ κ. πρόεδρος εὐχαριστεῖ τῷ κ. Ματθαίῳ Παράνικῳ καὶ λυεὶ τὴν συνεδρίαν. Κατ' αὐτὴν δὲ πολλὰ παρῆσαν μέλη καὶ ἱκανὸν ἀκροατήριον.

Τῇ ἐσπέρᾳ τῆς αὔριον ὁ κ. Ἄν. Χρηστίδης ἀνακοινώσεται πραγματείαν ἐπιγραφομένην «ἡ θεωρία τῆς γενέσεως».

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

ΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΒΟΡΕΙΟΝ ΠΟΛΟΝ ΕΚΛΙΡΟΜΑΙ. — Οἱ ἐκ τοῦ πάγου κίνδυνοι. — Ὁ ἐν αὐτοῖς ἀποκλεισμός τοῦ Tegetthoff. — ΧΡΟΝΙΚΑ. — Ὀλικὴ παραγωγή τοῦ χρυσοῦ καὶ τοῦ ἀργύρου κατὰ τὴν τελευταίαν τετρακοσιετηρίδα (1493 — 1892).

Ἐν τῇ προηγουμένῃ Ἐπιστημονικῇ ἡμῶν Ἐπιθεώρησει ἀνεγράψαμεν ἐν γενικαῖς γραμμαῖς συντομώτατα τὴν ἱστορίαν τῶν σημαντικωτέρων εἰς τὰς πολιτικὰς θαλάσσας ἐκδρομῶν, ἧδη δὲ προβαίνομεν εἰς τὴν λεπτομερεστέραν τῶν ἐκδρομῶν ἐκείνων διαγραφὴν, ἀρχόμενοι ἀπὸ τῆς ἀναγραφῆς τῶν δυσχερειῶν, αἵτινες μοιραῖος ἐπιπροσδοοῦσιν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ὑπὸ τῶν θαλασσοπόρων ἐκάστοτε σκοπουμένου, τὴν ὁσῶ τὸ δυνατὸν δηλονότι μείζονα πρὸς τὸν γήϊνον πόλον προσέγγισιν.

Καὶ ἀληθῶς μὲν αἱ εἰς τὰς πολιτικὰς θαλάσσας ἐκδρομαὶ θεωροῦνται σήμερον ἀσυγκρίτως ἥτιον τῶν κατ' ἀρχαιοτέρους χρόνους γενομένων κινδυνώδεις — διότι καὶ περὶ γνωστῶν κινδύνων σήμερον πρόκειται καὶ τὰ σήμερον πρὸς τοῦτο χρησιμοποιοούμενα πλοῖα εἶνε στερεστέρα καὶ κάλλιον ἐφωδιασμένα κατὰ τε τοῦ ψύχους καὶ κατὰ τῆς πείνης, κινδυνῶν δὲ πλέον οὐχὶ διὰ τῶν ἰστίων ἀλλὰ διὰ τοῦ ἀτμοῦ — ὁπωδῆποτε ὁμως οἱ κίνδυνοι, εἰς οὓς κατὰ τὰς ἐκτίθενται, καὶ μέγιστοι εἶνε καὶ ἀδύνατον ἐκ πρώτων ἀκριδῶς νὰ προῦπολογισθῶσιν.

Ὁ μέγιστος τῶν κινδύνων τούτων προέρχεται ἐξ αὐτῶν τῶν πάγων, οἵτινες κατὰ πᾶσαν ἐποχὴν, ἐ-

πίσης τὸν χειμῶνα καὶ τὸ θέρος, ὑπὸ μορφᾶς διαφόρων ἀλλ' ἐπίσης ἐπικινδύνους, κατακλύζουσι τὸν πολικὸν Ὀκεανόν. Ὄταν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης εἰρίσκωνται κατεσπαρμένοι αἱ ἐκ πάγου νῆσοι, ὁ δὲ ἄνεμος ταράσσει τὴν θάλασσαν, μανιώδης συνάπτεται πάλιν μεταξὺ τῶν ἐκ πάγου ὄρεων καὶ τῆς θαλάσσης. Τὰ κεκυρωμένα ὕδατα προσκρούουσιν ἐπὶ τῶν πελωρίων ὄγκων, κατὰ τινες δὲ στιγμὰς ὑπερβαίνουσι καὶ καταποντίζουσιν αὐτούς, ἀλλ' αἴφνης οἱ πλωτοὶ πάγοι, πιεζόμενοι νὰ ἐπανέλθωσιν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας, ῥίπτουσι μακρὰν αὐτῶν τὰ τέως καλύπτοντα αὐτοὺς ὕδατα, ἕτινα καταρρέουσιν οὕτω ὑπὸ μορφήν ὑπερμεγέθων καταρρακτῶν. Ἐκάστος τῶν πλωτῶν πάγων συστρέφεται ἐντὸς τῆς τεταραγμένης κοίτης αὐτοῦ, συναντᾷ καὶ προσκρούει ἐπὶ τοῦ παρακειμένου αὐτῷ, ὅστις ἀνθίσταται, ἀληθῆς δὲ μάχη συνάπτεται τότε μεταξὺ τῶν δύο κρουσταλλίνων μαζῶν, μέχρις οὐ ἡ ἑτέρα τούτων τεθῆ ὑπεράνω τῆς ἄλλης. Ἡ ὀκνηρὴ αὕτη, ἐν ἣ ἡ ἀναπτυσσομένη δύναμις εἶνε ἀνωτέρω τῆς εἰς οἰονδῆποτε ἕτερον φαινόμενον πλὴν τῶν σεισμῶν καὶ τῶν ἠφαιστιακῶν ἐκρήξεων ἀναπτυσσομένης, δὲν περιορίζεται ἐντὸς στενοῦ χώρου, ἀλλ' ἐκτείνεται ἐπὶ πάσης τῆς θαλάσσης μέχρι τῶν ἐσχατιῶν τοῦ ὀρίζοντος.

Ἐκάστος ἐνοεῖ ἐκ τῆς περιγραφῆς ταύτης ὅποιον φοβερόν κίνδυνον διατρέχει τὸ ἐν τῷ πολυθορύβῳ τούτῳ δαιδάλω περικλεισθὲν πλοῖον. Πελώριον κύμα ἀνυψοῖ καὶ σφενδονίζει αὐτὸ ἐπὶ τινος τῶν πλωτῶν πάγων· τὰ πλευρὰ τοῦ πλοίου κάμπτονται ὑπὸ τὸ κτύπημα — ὀλόκληρον δὲ τοῦτο πάλλεται ἐκ τῆς σφοδρότητος τῆς συγκρούσεως· ταλαντοῦται καὶ ὑποχωρεῖ, προσπίπτει ἐπὶ δευτέρου πάγου, ὅστις ἐκ νέου ἀπωθεῖ αὐτό· οὕτω δὲ μάτην τὸ πλοῖον ἀγωνίζεται νὰ σωθῆ ἐκ τῶν περιβαλλόντων αὐτὸ κινητῶν τούτων σκοπέλων, οἵτινες προσόμοιοι πρὸς συστοιχίαν κριῶν κερατίζουσιν αὐτὸ πανταχόθεν, διαφισθῆτοῦντες αὐτῷ τὴν στενὴν παράδοδον, δι' ἧς μάτην ἀγωνίζεται νὰ διαφύγῃ. Δυστυχία εἰς τὸ πλοῖον, ὅπερ θὰ εὐρεθῆ μεταξὺ δύο συγχρόνων καὶ ἀντιθέτων κτύπων, ὅπερ θὰ συλληθῆ μεταξὺ δύο σκληρῶν ὡς ὁ χάλυψ μαζῶν, πολλακίς τρίς καὶ τετράκις μεγαλύτερων αὐτοῦ κατὰ τὸν ὄγκον. Ἐντὸς ἐλαχίστου χρονικοῦ διαστήματος συντρίβεται τοῦτο ὡς παιδικὸν ἄθρομα κατὰ τὴν σύρραξιν. Πολλάκις τὸ πλοῖον διαπερᾶται διαμπᾶξ διὰ τῶν προσερχουσῶν τοῦ πρὸς αὐτὸ μετὰ ταχύτητος ἀκατασχέτως φερομένου πλωτοῦ πάγου προβολῶν, αἵτινες ἐνίοτε ἔχουσι μῆκος τριάκοντα καὶ πλέον μέτρων καὶ ἀπολήγουσιν εἰς αἰχμὴν ὀξείαν ὡς ἡ τοῦ ξίφους.

Καὶ οὗτος μὲν εἶνε ὁ εἰς τῶν ἐκ τοῦ πάγου κινδύνων, ὁ ἐκ τῶν κινουμένων πλωτῶν ἐκ πάγου νήσων κίνδυνος. Ἄλλος οὐδόλως ὑποδεέστερος ἐκείνου, καὶ πάλιν ἐκ τοῦ πάγου προερχόμενος, εἶνε ὁ ἐκ τῆς κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ φθινοπώρου, κατὰ σептѣмβριον ἐνίοτε δὲ καὶ κατὰ τὰ τέλη τοῦ αὐγουστοῦ, συνενώσεως τῶν πλωτῶν νήσων εἰς συνεχῆς πεδίων πάγου καὶ ὁ ἐν αὐτῷ αἰχμαλωτισμὸς τῶν πλοίων. Καὶ κατὰ τὰς ἀρχὰς μὲν καὶ τὸ τέλος τῶν μεγάλων

1) E. Lesbazeilles «Les Merveilles du Monde Polaire», ἐν σελ. 251.

τοῦ χειμῶνος παγετῶν δυνατὸν νὰ παλαιῶσιν τις, ἐνίοτε καὶ ἐπιτυχῶς, κατὰ τῆς κυκλώσεως ταύτης. Πρὸς τοῦτο χρησιμοποιοῦσι τὸν πρίονα, δι' οὗ ἀγωνίζονται ν' ἀνοίξωσιν αὐλάκα ἔχουσαν τὸ πλάτος τοῦ πλοίου, ἀποσπῶντες καὶ ὀρίπτοντες μακρὰν αὐτῆς τὰ ἀποτεμνόμενα τεμάχια, διότι ἄλλως, συγκολλημένων τῶν τοιχωμάτων τῆς αὐλάκος διὰ δευτέρας πῆξεως, φράσσεται ἡ σχηματισθεῖσα ὥγγυ καὶ ἐξουδετεροῦται τὸ τελεσθὲν ἔργον. Ἄλλοτε χρησιμοποιοῦσι πρὸς τοῦτο ὑπονόμευς, οὓς κατασκευάζουσιν ὑπορῦσσοντες βαθέως τὸν πάγον καὶ πληροῦντες τὸν σχηματισθέντα βόθρον διὰ μεγάλης ποσότητος πυριτίδος, εἰκοσὶ, ἐνίοτε δὲ καὶ 50 καὶ 60 λίτρων καὶ ἔτι πρὸς, ἥς ἡ ἔκρηξις διασπᾷ τὸν πλωτὸν πάγον. Οὕτως ἀναγράφεται ὅτι ὁ προμνησθεὶς Mac Clure, περικλεισθεὶς ἐν τὸς πελωρίου ὄρωσιν πάγον παρὰ τὴν Γῆν τοῦ Βάριγκ (Terre de Baring), ἐνέβαλεν ἐν αὐτῷ εἰς βάθος 25 ποδῶν πιθάκην¹ περιέχουσαν 225 ὄλας λίτρας πυριτίδος, ἥς ἡ ἔκρηξις ἐπέφερε τὴν κατὰ πάσας τὰς διευθύνσεις διάρρηξιν τοῦ πάγου, οὔτινος τὸ πάχος ὑπερέβαινεν εἰς τινα μέρη τοὺς 65 πόδας. Ἄλλοτε αὐτὸ τὸ πλοῖον ἀναλαμβάνει τὴν διάσχισιν τῶν ἐπιπροσθούτων πάγων, ὀρίπτόμενον ἐπ' αὐτῶν δι' ὅλας τῆς δυναμέως τοῦ ἀτμοῦ καὶ θραῦον αὐτοὺς διὰ τῆς πρῶρας αὐτοῦ. Τὸ μέσον τοῦτο ἐκρησιμοποίησεν ὁ Πάπθηνος, οὔτινος ἐπιβαίνων ὁ Hayes ἐπεσκέθη τὴν Γροιλανδίαν, ὅπως δυνηθῆ νὰ ἐξέλθῃ τοῦ λιμένος τῆς Upernavik (βορειοδυτικὴ Γροιλανδία). Σήμερον μάλιστα χρησιμοποιοῦσι τὸ μέσον τοῦτο κατὰ προτίμησιν, κατασκευάζοντες πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀτμόπλοια, ἅτινα καλοῦνται ὀν-ξίπαγα (brise glace), ἰδιάζουσαν ἔχοντα μορφήν καὶ μάλιστα κατὰ τὴν πρῶραν².

Ἄλλὰ πάντα τὰ μέσα ταῦτα δυνατὸν νὰ χρησιμοποιοηθῶσι μετὰ τινος ἐλπίδος ἐπιτυχίας μόνον ἐν ἡ περιστάσει οἱ ἐκ πάγου φραγμοὶ εἶνε ὀλίγον ἐκτεταμένοι καὶ χωρίζουσι τὸ πλοῖον ἀπὸ παρακειμένης πλωτῆς θαλάσσης· ἐν ἐναντία περιπτώσει ἀνάγκη ἀναπόδραστος νὰ ἐγκατεργῆσθαι τις εἰς μακρὰν αἰχμηλωσίαν, εἰς ἣν μόνον ἢ κατὰ τὸ θέρος τῆξις τῶν πάγων δύναται νὰ θέσῃ τέμα. Τούτῳ μάλιστα, ἐὰν ἡ περισφιγγουσα τὸ πλοῖον κερκυσταλλωμένη πεδιάς διετῆρει τὴν σταθερότητα αὐτῆς, οὐδεὶς ἄμμος κίνδυνος θὰ ἡπείλῃ τὸ πλοῖον, ὡς μόνη δὲ συνέπεια τοῦ ἀποκλεισμοῦ τούτου θὰ ἔμενεν ἡ ἀκουσία ἀκίνησθαι καὶ ἡ παρατεταμένη καὶ ἀνιαρὰ προσδοκία τῆς ἀπολυτρώσεως. Ἄλλὰ δὲν ἔχουσιν οὕτω τὰ πράγματα· διότι αἰθνης ἢ ἀπειρος ἐκ πάγου πεδιάς, ὑπέκουσα εἰς ἐσωτερικὰς ἰσχυροτάτας πιέσεις, ταρᾶσεται, ἀνυψοῦται, σχίζεται, διασπᾶται εἰς ἀπειράριθμα τμήματα ἀτάκτως κινούμενα. Ἡ θέσις τοῦ ἀτυχοῦς πλοίου εἶνε τότε φρικώδης. Παράδειγμα τούτου εἶνε τὰ ἐξόχως δραματικὰ συμβάντα τοῦ ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ Payer πλοίου Tegetthoff, ὅπερ περικλεισθὲν ὑπὸ τῶν πάγων μεταξὺ Νέας-Ζηλῶδας καὶ τῆς Γῆς τοῦ Φραγκόσκου-Ἰωσήφ, ἠναγκάσθη νὰ

διαχειμάσῃ ἐπὶ δύο ὄλα ἔτη ἐσθηνωμένον ἐν μέσῳ τῶν πάγων. Τὰ συμβάντα ταῦτα ἀφηγεῖται μετὰ δυναμέως λόγου καὶ ἀληθῶν ἱστορικῶν εἰκόνων αὐτὸς οὗτος ὁ διοικητὴς τοῦ Tegetthoff. Λυπούμεθα, διότι ἀδυνατοῦμεν ἕνεκα τοῦ στενοῦ τοῦ χώρου νὰ φιλοξενήσωμεν ἐν ταῖς στήλαις ἡμῶν ὀλόκληρον τὴν περιῆς ὁ λόγος ἀφήγησιν, ἀπλοῦν δὲ δεῖγμα τῆς ἀξιοθαυμάστου ταύτης ζώσης περιγραφῆς ἔστω ὁ ἐπιλογος αὐτῆς, ἔχων ἐπὶ λέξει ὧδε :

« Ἐν τῷ ὕπνῳ τοῦ βορρᾶ ἡ φύσις δὲν αἰσθάνεται πλέον πάλλουσαν τὴν καρδίαν αὐτῆς· εἶνε ἡ ἀδυσώπητος συνάρθρωσις τροχῶν κινουμένων (engrenage), ἡ ἀποτέμνουσα τὸν βραχίονα τὸν συλλαμβανόμενον μεταξὺ τῶν ὀδόντων τῶν τροχῶν, ἡ ἀψυχὸς τῆς μηχανῆς σφύρα, ἡ θραύουσα μετὰ τῆς αὐτῆς ἀπαθείας, μετὰ τῆς αὐτῆς ἀδιαφορίας, καὶ τὸν σίδηρον τὸν ἐπὶ τοῦ ἀκμονοῦ τεθεμμένον καὶ τὴν κεφαλὴν, ἥτις θὰ ἐλάμβανε τὴν θέσιν ἐκείνου. Ἡ ἠθικὴ φύσις φαίνεται ὀλοσχερῶς ἐκλιπούσα· οὐδὲν ὑπολείπεται ἢ χάος ἄνευ λόγου ὑπάρξεως, ἐν ᾧ τὰ πάντα συγκρούονται ἀτάκτως καὶ τυχαίως! ».

ΧΡΟΝΙΚΑ.— Ἐκ τῆς ἐν τῷ Economiste français δημοσιευθείσης μελέτης τοῦ κ. A. de Foville περὶ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου ἀποσπῶμεν τοὺς ἐπομένους πίνακας, ἐν οἷς ἀναγράφεται ἡ ὀλικὴ παραγωγή τῶν τιμῶν τούτων μετάλλων ἀπὸ τοῦ 1493 μέχρι τοῦ 1892. Τὰ τετρακόσια ταῦτα ἔτη διακροῦνται εἰς δύο περιόδους, τὴν ἀπὸ τοῦ 1493 μέχρι τοῦ 1875, περίοδον περιλαμβάνουσαν 382 ἔτη — χωριζομένην εἰς δύο τμήματα, ὧν τὸ δεύτερον ἄρχεται ἀπὸ τοῦ 1851 (ἐποχῆς καθ' ἣν ἐγένετο σημαντικὴν ἄλλα εἰς τὴν παραγωγὴν τῶν μετάλλων τούτων) — καὶ τὴν βραχυτέραν, περίοδον 17 ἐτῶν, περιλαμβάνουσαν τὸ ἀπὸ τοῦ 1876 μέχρι τοῦ 1892 διάστημα.

¹ Ἰδοὺ οἱ πίνακες οὗτοι μετὰ τῶν ἀναγκαίων διασαφίσεων.

Μέσον ἐτάσιον

ὀλικῆς παραγωγῆς χρυσοῦ καὶ ἀργύρου

ἀπὸ τοῦ 1493 μέχρι τοῦ 1875.

1493—1850	Χρυσός.	Ἀργυρός.	ὀλικὴ ὄξια
	χρ.	χρ.	εἰς ἑκατομύρια φράγκων.
1493—1520 . . .	5800	47000	30,4
1521—1544 . . .	7460	90200	44,7
1545—1560 . . .	8510	344600	98,6
1561—1580 . . .	6840	299500	90,2
1581—1600 . . .	7380	418900	118,6
1601—1620 . . .	8520	422900	123,4
1621—1640 . . .	8300	393600	116,4
1641—1660 . . .	8770	366300	111,6
1661—1680 . . .	9260	337000	106,8
1681—1700 . . .	10765	341900	113,1
1701—1720 . . .	12820	355600	123,3
1721—1740 . . .	19080	431200	161,5
1741—1760 . . .	24610	533445	203,3
1761—1780 . . .	20705	652740	216,5
1781—1800 . . .	17790	879060	256,8
1801—1810 . . .	17778	894150	260,1
1811—1820 . . .	11445	540770	159,7
1821—1830 . . .	14216	460560	151,4
1831—1840 . . .	20289	596450	202,5
1841—1850 . . .	54759	780415	362,2

1) Πιθάκη = τὸ κοινῶς λεγόμενον βαρέλιον ἢ βουτίον (βυτίον).

2) Λεπτομερείας τῆς κατασκευῆς μετὰ διαγράμματος τῶν κατὰ τὸν χειμῶνα τοῦ 1892 — 93 χρησιμοποιηθέντων πρὸς τὸν σκοπὸν τούτου πλοίων ἐδημοσίευσεν ἐσχάτως (16|28 ἰανουαρίου ε. ε.) ἐν τῇ «Nature» ὁ κ. Max de Nansouty.

1851—1875

1851—1855 . . .	197515	886115	877,6
1856—1860 . . .	206058	904990	911,2
1861—1865 . . .	198207	1101150	882,6
1866—1870 . . .	191900	1339085	958,9
1871—1875 . . .	170675	1969425	1025,9 1

Ἐκ τοῦ ἀνωτέρου πίνακος ἐπιτεταί, ὅτι καθ' ἅπασαν τὴν μακρὰν ταύτην περίοδον τῶν 382 ἐτῶν, τὸ μὲν ὀλικὸν ποσὸν τοῦ ἐξορυχθέντος χρυσοῦ ἀνῆλθεν εἰς 9453345 γγ., ἀξίας 32573 ἑκατομμυρίων φράγκων, τὸ δὲ τοῦ ἀργύρου ἀνῆλθεν εἰς 180511485 γγ., ἀξίας 40127 ἑκατομμυρίων φρ.

Τοῦ ὑπερμεγέθους τούτου ποσοῦ ἀνήκουσιν εἰς μὲν τὴν Ἀμερικὴν 26 δισεκατομμύρια (16 ἀργύρου καὶ 10 χρυσοῦ), εἰς τὴν Μεξικὴν 18 δισεκατομμύρια (ἔλασσον τοῦ 1 δισεκατομμυρίου χρυσοῦ, ἀλλὰ πλεόν τῶν 17 ἀργύρου), εἰς τὰς Ἠνωμένους Πολιτείας 8 δισεκατομμύρια (ὡν τὰ 7 χρυσοῦ), ἦτοι ἐν συνόλῳ περὶ τὰ 53 δισεκατομμύρια (73 %) προέρχονται ἐκ τῆς νέας ἡπείρου.

Ἀπὸ δὲ τῆς ἐν Καλιφορνίᾳ (1848) καὶ ἐν Αὐστραλίᾳ (1851) ἀνακαλύψεως τῶν νέων στρωμάτων τοῦ χρυσοῦ, ἡ ἐτησίᾳ παραγωγή, ἥτις πρότερον σπανίως ὑπερέβαινε τὰ 200 ἑκατομμύρια φράγκων, προσήγγισε καὶ ὑπερέβη ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν τὸ δισεκατομμύριον, ἦδη δὲ, πλεονάζοντος τοῦ ἀργύρου ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον, ἡ ἀξία αὐτοῦ βαθυμῶδῶς μειοῦται καὶ ἡ ἀνωτέρω σημειωθεῖσα ἀναλογία τῶν ἀξιῶν τῶν δύο τιμῶν μετάλλων κατέστη πλέον καθαρώς ὀνομαστική.

Ὁ ἐπόμενος πίναξ περιλαμβάνει τὴν ὀλικὴν ἐτησίαν παραγωγὴν τῶν μετάλλων τούτων δι' ἕκαστον τῶν ἐτῶν τῆς δευτέρας περιόδου, ἦτοι ἀπὸ τοῦ 1876 μέχρι τοῦ 1892.

Ἄργυρος.

Ἔτη.	Χρυσός.		ἑμπορικὴ ἀξία ἐπὶ τῆ βάσει τοῦ μέσου ἐτησίου τιμολογίου.
	Νομισματικὴ καὶ ἑμπορικὴ ἀξία.	Νομισματικὴ ἀμερικανικὴ ἀξία.	
1876 . . .	537,3	453,9	405,8
1877 . . .	590,7	419,7	389,8
1878 . . .	646,6	492,2	438,6
1879 . . .	564,8	497,4	432,0
1880 . . .	551,8	501,0	443,7
1881 . . .	533,7	528,5	465,2
1882 . . .	528,5	611,4	509,0
1883 . . .	494,3	597,4	512,9
1884 . . .	526,9	546,6	470,6
1885 . . .	561,7	614,0	505,5
1886 . . .	549,2	624,9	480,7
1887 . . .	547,7	643,9	487,2
1888 . . .	570,5	729,0	530,0
1889 . . .	639,8	840,2	607,6
1890 . . .	587,1	892,4	721,7
1891 . . .	624,4	967,5	739,3
1892 . . .	677,8	1018,7	689,4
ἄθροισμα	9702,8	10978,7	8832,0

1) Ἡ ἐν τῷ ἀνωτέρω πίνακι μετατροπὴ τῶν βαρῶν εἰς φράγκα ἐγένετο ἐπὶ τῆ βάσει τῆς νομίμου ἀναλογίας 15 1/2 ἀργύρου πρὸς 1 χρυσοῦ, ἥτις διατηρεῖται ἐν ἰσχύϊ μέχρι τῆς σήμερον καὶ εἶνε ἡ καταλληλοτέρα πείσις ἄλλης εἰς τὴν σύγκρισιν τῶν ἀξιῶν κατὰ διαφόρους ἐποχάς. Κατὰ ταύτην τὸ μὲν γγ. τοῦ

Ἐὰν ἦδη ἐπὶ τῆ βάσει τῶν ἐν τῷ δευτέρῳ τούτῳ πίνακι ἀριθμῶν ἀναζητήσωμεν τὴν δι' ἕκαστον τῶν ἐτῶν τούτων ἀντιστοιχοῦσαν ἐμπορικὴν ἀξίαν τοῦ ἀργύρου πρὸς τὴν κατὰ τὸ ἀμερικανικὸν νομισματικὸν σύστημα ἀξίαν τοῦ αὐτοῦ μετάλλου, εὐρίσκουμεν τοὺς ἐπομένους ἀριθμούς, οἵτινες δεικνύουσιν ὅτι βαίνει ἐπὶ μᾶλλον αὐξοῦσα ἢ μεταξὺ τῶν ἀξιῶν τούτων διαφορά καθ' ὅσον αὐξάνει καὶ τὸ ποσὸν τοῦ ἐξορυσσόμενου ἀργύρου.

Ἔτη.	ἑμπορικὴ ἀξία ἐπὶ 100 κατὰ προσέγγισιν μονάδος.	Ἔτη.	ἑμπορικὴ ἀξία ἐπὶ 100 κατὰ προσέγγισιν μονάδος.
1876	89	1885	82
1877	93	1886	77
1878	89	1887	75
1879	87	1888	72
1880	88	1889	72
1881	88	1890	81
1882	83	1891	76
1883	86	1892	67,6
1884	86		

ΗΛ. Γ. ΒΑΣΣΑΜΑΚΗΣ.

ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

ΑΙ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΥ Β' ΤΗΣ ΒΑΥΑΡΙΑΣ.—ΘΕΑΤΡΑ ΠΑΡΙΣΙΩΝ.—Οἱ Ὑφάνται (Tisserand), ἐπὶ Garha d. Han, tamar. —ΧΡΟΝΙΚΑ.

Ἐπειδὴ πολλὰ τὰ μυθώδη ἐφέροντο περὶ τῶν θεατρικῶν ἰδιαιτέρων παραστάσεων, ἃς διέτασεν ὁ βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας Λουδοβίκος ὁ Β', ὅπως χάριν αὐτοῦ καὶ μόνου δίδονται εἴτε ἐν τῷ ἰδιαιτέρῳ αὐτοῦ θεάτρῳ εἴτε ἐν τῷ Residenz-Theater τῆς πρωτευούσης αὐτοῦ, ἐδημοσιεύθη ἐν τῇ Καθολικῇ ἡμερηίῳ τοῦ Μονάχου (Münchner Allgemeine Zeitung) δι' ἐπανειλημμένων φύλλων πραγματεία περὶ τῶν παραστάσεων τούτων ὑπὸ Fresenius, ὅπως ὑπερασπίσῃ τὸν βασιλεῖα αὐτοῦ κατὰ τῶν ἀδικίων μομφῶν ἃς αὐτῷ ἀπνύθουν. Νῆ τὸν Δία δὲν ἔχει ἄδικον! Ἀλλὰ κατὰ πόσον ἐπέτυχε: Ἴδου τὸ ζήτημα. Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι ὁ ἀειμνήστος ἐκεῖνος ἡγεμῶν, ἦν φύσις τὰ μάλιστα καλλιτεχνικὴ, ἀξίος διάδοχος Λουδοβίκου τοῦ Α' ἐν τούτῳ. Καὶ ἡ μανία δ' αὐτοῦ ἦν ἐπίσης καλλιτεχνικὴ, ἐφ' ᾧ καὶ δικαίως, ὡς λέγει ὁ Φρεζένιος, ἠγαπᾶτο ὑπὸ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, τοῦ ἐπίσης καλλιτεχνικῶς μεμορφωμένου. Ὁ βασιλεὺς ἐπεθύμει τὴν ἀναβίωσιν ἐπὶ τῆς σκηνῆς διακεκριμένων τινῶν ἐποχῶν, μὴ ἐπιθιμῶν δὲ νὰ διαταράσσῃτε ὑπὸ τοῦ θορύβου καὶ τῆς ματαίας περιεργείας τοῦ δημοσίου, ἤρχετο μόνος εἰς τὸ βασιλικὸν θεαρεῖον, ἵνα ἀκούσῃ τὸ δράμα οὗ τὴν διδασκαλίαν διέταξεν. «Ὁ βασιλεὺς, λέγει ὁ Fresenius, ἐν γένει παρίστατο μόνος ἐν ταῖς παραστάσεσιν, ἐκάθητο ἐν τῷ μεγάλῳ κεντρικῷ θεαρεῖῳ, ἀπὸ καιροῦ δὲ εἰς καιρὸν μετέβαινε εἰς τι πλάγιον θεαρεῖον ὅπως κάλλιον ἐξετάζῃ τὴν διδασκίαν καὶ κριθεῖσθον ἀντιλαμβάνεται πάντων. Συνέβη πολλάκις νὰ διατάξῃ τὴν

ἀμφοτέρω ἀργύρου ὑπολογίζεται ἀντὶ 222,22 φρ., τὸ δὲ γγ. τοῦ χρυσοῦ ἀντὶ 344,44 φρ.